
Chrzest Św.

Sakrament chrztu ?wi?tego

Chrzest jako pierwszy sakrament nowego Przymierza jest fundamentem całego życia chrześcijańskiego, bramą wprowadzającą do życia w Duchu i otwierającą dostęp do następnych sakramentów. Chrzest udzielany przez zanurzenie lub polanie wodą dzięki działaniu Ducha Świętego jest obmyciem, które oczyszcza, uświęca i usprawiedliwia, oznacza i urzeczywistnia śmierć dla grzechu i wejście w życie Trójcy Świętej przez upodobnienie do misterium paschalnego Chrystusa.

W naturalnej symbolice woda uwalnia od brudu i jest konieczna do tego, by żyć. Znak obmycia wodą oznacza pogrzebanie osoby ochrzczonej w śmierci Chrystusa, z której powstaje ona przez zmartwychwstanie z Nim jako nowe stworzenie do życia według Ducha Świętego.

Konieczności przyjmowania chrztu domaga się Pan Jezus, który powiedział: "Kto wierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie wierzy, będzie potępiony" (Mk 16, 16). Powiedział też: "Jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha Świętego, nie może wejść do Królestwa Bożego" (J 3, 5).

Chrzest przyjmuje się jeden raz w życiu, ponieważ wyciska on na duszy niezatarte, duchowe znamię, 'charakter', który uzdalnia ochrzczonego do uczestnictwa w kulcie chrześcijańskim.

Dlaczego chrzczymy dzieci?

Wierzący rodzice, którzy chcą tego, co najlepsze dla swoich dzieci, chcą też chrztu, przez który dziecko zostanie uwolnione od grzechu pierwotnego i z mocy śmierci. Katechizm naucza, że Nie jest rzeczą słuszną odmawiać dziecku chrztu, kierując się błędnie rozumianą liberalnością. Tak jak nie można odmówić dziecku miłości, żeby później samo się na miłość zdecydowało, podobnie byłoby rzeczą niesłuszną, gdyby wierzący rodzice odmawiali swojemu dziecku łaski Bożej w sakramencie chrztu. Podobnie jak każdy człowiek rodzi się ze zdolnością mówienia, ale przecież języka musi się dopiero nauczyć, tak samo każdy człowiek rodzi się ze zdolnością do wiary, jednak musi ją dopiero poznać.

Osoby, które mogą ochrzcić dziecko

Zwyczajnym szafarzem chrztu jest biskup i prezbiter (kapłan) oraz diakon. W razie konieczności (np. niebezpieczeństwo śmierci) może ochrzcić każda osoba, nawet nie ochrzczona, mająca wymaganą intencję. Wymagana intencja polega na tym, aby chcieć czynić to, co czyni Kościół, gdy chrzci i zastosować trynitarną formułę chrzcielną (N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego).

Kto, zgłasza chęć ochrzczenia dziecka?

Chrzest zgłaszają osobiście rodzice dziecka w kancelarii parafialnej co najmniej trzy tygodnie wcześniej (przynajmniej jedno z rodziców musi wyrazić zgodę na chrzest).

WAŻNE:

O Chrzest Św. proszą zawsze i tylko rodzice dziecka lub prawni opiekunowie! Świadcstwo Chrztu Świętego dziecka wydawane jest tylko rodzicom dziecka (za okazaniem dowodu osobistego) lub wyjątkowo osobie delegowanej przez rodziców i posiadającej ich pisemne pełnomocnictwo (wymóg klauzuli prawnej 'RODO').

Dokumenty potrzebne do spisania aktu chrztu

Skrócony akt urodzenia dziecka z USC, Świadcstwo ślubu kościelnego rodziców (jeżeli ślub odbył się poza parafią), Dane o rodzicach chrzestnych imiona, nazwiska, data i miejsce urodzenia, adres zamieszkania, wyznanie, Rodzice chrzestni dziecka mieszkający na terenie innych parafii potrzebują zaświadczenie, że są praktykującymi katolikami i mogą pełnić godność rodziców chrzestnych. Zaświadczenia te otrzymuje się w kancelarii parafialnej parafii odpowiadającej aktualnemu miejscu zamieszkania (miejsce zameldowania nie ma znaczenie formalnego – liczy się faktyczny pobyt), Potwierdzenie odbytej spowiedzi rodziców i rodziców chrzestnych, Jeżeli dziecko jest zamieszkałe w innej parafii rodzice dostarczają stosowną zgodę przeniesienia chrztu z parafii zamieszkania dziecka. Zaświadczenia te otrzymuje się w kancelarii parafialnej parafii odpowiadającej aktualnemu miejscu zamieszkania (miejsce zameldowania nie ma znaczenie formalnego – liczy się faktyczny pobyt).

Wskazane jest, aby imię dziecka wybrane było spośród imion świętych, by patron był dla dziecka wzorem i przykładem życia chrześcijańskiego oraz orędownikiem z nieba.

Rodzice dziecka

Powinni również przystąpić do Sakramentu Pokuty, a podczas Mszy świętej chrzcielnej do Komunii świętej.

W czasie chrztu dziecko powinna trzymać matka szczególnie w trzech momentach (główka dziecka na prawej ręce):

podczas obrzędów wstępnych i wniesienia dziecka, podczas samego momentu chrztu sakramentu, podczas błogosławieństwa.

Rodzice, prosząc o chrzest dla swego dziecka, przyjmują na siebie obowiązek wychowania go w wierze. Mają dawać pierwsze świadectwo wiary – słowem i przykładem.

Po udzieleniu Chrztu, rodzice dziecka wdzięczni Bogu i wierni podjętym zadaniom, mają obowiązek, zapoczątkowane na Chrzcie, nowe życie rozwijać przez chrześcijańskie wychowanie w rodzinie, nauczyć dziecko modlitwy, posyłać na katechezę, przygotować do Bierzmowania oraz do uczestnictwa w Eucharystii.

-

Rodzice chrzestni

Prawo Kościoła wymaga, aby przyjmujący chrzest, jeśli to możliwe, posiadał chrzestnego (kan. 872 KPK). Dla każdego dziecka należy wybrać przynajmniej jednego chrzestnego, chrzestną lub dwoje chrzestnych (por. kan. 873 KPK).

Według Kodeksu Prawa Kanonicznego do przyjęcia zadania chrzestnego może być dopuszczony ten, kto:

Ukończył 16 lat - chyba że biskup diecezjalny określił inny wiek albo proboszcz lub szafarz jest zdania, że słuszną przyczyną zaleca

dopuszczenie wyjątku, Jest praktykującym katolikiem - bierzmowanym i przyjął już sakrament Najświętszej Eucharystii, uczestniczy regularnie we Mszy świętej niedzielnej i świątecznej oraz prowadzi życie zgodne z wiarą i odpowiadające funkcji, jaką ma pełnić, Jeżeli żyje w związku to musi to być związek małżeński kościelny - sakramentalny, Jeżeli jest uczniem to powinien aktualnie uczęszczać na katechizację, Jest wolny od jakiegokolwiek kary kanonicznej, zgodnie z prawem wymierzonej lub deklarowanej, Nie jest ojcem lub matką przyjmującego chrzest.

Chrzestnymi nie mogą być osoby:

żyjące w związkach niesakramentalnych (bez ślubu kościelnego), młodzież nie uczestnicząca w katechezie, osoba, która nie przyjęła sakramentu bierzmowania, obojętni religijnie, prowadzący gorszący tryb życia.

Rodziców chrzestnych będących spoza naszej parafii o przyniesienie od własnego Księdza Proboszcza zaświadczenia potwierdzającego możliwość pełnienia godności chrzestnego(ej).

Z okazji Chrztu dziecka chrzestni powinni przystąpić do Spowiedzi i Komunii świętej. W przyszłości rodzice chrzestni powinni uczestniczyć w ważniejszych wydarzeniach życia chrześniaka (I Komunia święta, ślub).

Dodatkowo rodzice chrzestni mają towarzyszyć w chrześcijańskim wtajemniczeniu dziecka, pomagać, aby ochrzczony prowadził życie chrześcijańskie odpowiadające przyjętemu sakramentowi i wypełniał wiernie związane z nim obowiązki.

Kiedy o ochrzcenie dziecka proszą rodzice, którzy są ludźmi niewierzącymi lub niepraktykującymi, wtedy chrzestni muszą spełniać wymagania większe niż w sytuacji, gdy mamy do czynienia z rodzicami głęboko wierzącymi. Rola chrzestnych ma polegać wtedy na przejściu całości lub w znacznej części obowiązku wychowania w wierze dziecka ochrzczonego. Stąd właśnie owe dodatkowe wymagania. Chrzestni w tym wypadku są bowiem nie tylko pomocnikami, ale osobami wypełniającymi podstawowe zadanie.

Rzeczy potrzebne do chrztu świętego:

świeca chrztu biała szata

Znaczenie białej szatki i gromnicy

Biała szatka i gromnica są symbolami Chrztu Świętego. Co oznaczają?

Biała szatka to znak czystości i niewinności. Dziecko, które zostaje przyobleczone w białą szatkę, staje się Dzieckiem Bożym. Nakładana jest podczas namaszczenia olejem z Krzyżma Świętego. Nałożenia szatki dokonuje matka chrzestna. W ten sposób zobowiązuje się do czuwania nad tym, by jej chrześniak zachował się czystością duszy i żył w zgodzie z Ewangelią.

Gromnica, a raczej jej płomień, jest symbolem światła i nowego życia w wierze. Gromnicę przygotowuje ojciec chrzestny i w odpowiednim momencie zapala ją od Paschału. Paschał znajduje się na ołtarzu i oznacza obecność Pana Jezusa w świątyni.

Przebieg liturgii chrztu

Obrzęd przyjęcia dzieci

Rodzice i chrzestni z dzieckiem gromadzą się w oznaczonym miejscu kościoła. Kapłan pozdrawia obecnych, przypomina zebranym, że dziecko jest darem Boga, który chce je obdarzyć swoim życiem łaski. Następnie celebrans pyta rodziców:

Celebrans: Jakie imię wybraliście dla swojego dziecka?

Rodzice: N (wymieniają imię).

C.: O co prosicie Kościół Boży dla N.

R.: O chrzest.

C.: Prosząc o chrzest dla swoich dzieci, przyjmujecie na siebie obowiązek wychowania ich w wierze, aby zachowując Boże przykazania, miłowały Boga i bliźniego, jak nas nauczył Jezus Chrystus. Czy jesteście świadomi tego obowiązku?

R.: Tak (albo: Jesteśmy tego świadomi).

C.: (Zwracając się do chrzestnych, pyta ich): Czy jesteście gotowi pomagać rodzicom tych dzieci w wypełnianiu ich obowiązku?
Chrzestni: Jesteśmy gotowi.

C.: Drogie dzieci, wspólnota chrześcijańska przyjmuje was z wielką radością. Ja zaś w imieniu tej wspólnoty znacę was znakiem Krzyża, a po mnie naznaczą was w tym samym znakiem Chrystusa Zbawiciela wasi rodzice (i chrzestni).

Celebrans kreśli na czole każdego dziecka znak krzyża. Potem zaprasza rodziców i jeśli uzna za stosowne także chrzestnych, aby uczynili to samo.

Liturgia Słowa Bożego

Wszyscy udają się do miejsca przewidzianego na liturgię słowa, w drodze wykonuje się śpiew. Dzieci na czas liturgii słowa można przenieść do oddzielnego pomieszczenia.

Czyta się wyjątki z Pisma świętego, następnie celebrans głosi homilię, a po modlitwie powszechnej odmawia egzorcyzmy i wkłada rękę na głowę każdego dziecka.

Liturgia Sakramentu

Wszyscy udają się następnie do chrzcielnicy, o ile potrzeba. Tam celebrans odmawia modlitwę poświęcenia wody lub dziękczynną w okresie wielkanocnym.

W czasie drugiej formuły poświęcenia wody powtarza się aklamację:

W.: Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Po czwartym wezwaniu:

W.: Boże, uświęć tę wodę.

W czasie trzeciej formuły poświęcenia wody:

W.: Tobie chwała na wieki.

Wyrzeczenie się zła

C.: Drodzy rodzice i chrzestni. Przyniesione przez was dzieci otrzymują z miłości Bożej przez sakrament chrztu nowe życie z wody i z Ducha Świętego. Starajcie się wychować je w wierze tak, aby zachować w nich to Boże życie od skażenia grzechem i umożliwić jego ustawiczny rozwój. Jeśli więc, kierując się wiarą, jesteście gotowi podjąć się tego zadania, to wspominając swój własny chrzest, wyrzeknijcie się grzechu i wyznajcie wiarę w Jezusa Chrystusa. Jest to wiara Kościoła, w której wasze dzieci otrzymują chrzest. Czy wyrzekacie się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

Rodzice i Chrzestni: Wyrzekamy się.

C.: Czy wyrzekacie się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby was grzech nie opanował?

i Ch.: Wyrzekamy się.

C.: Czy wyrzekacie się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

i Ch.: Wyrzekamy się.

Wyznanie wiary

Celebrans przyjmuje od rodziców i chrzestnych potrójne wyznanie wiary:

C.: Czy wierzycie w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

i Ch.: Wierzymy.

C.: Czy wierzycie w Jezusa Chrystusa...

i Ch.: Wierzymy.

C.: Czy wierzycie w Ducha Świętego...

i Ch.: Wierzymy.

C.: Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą, w Chrystusie Panu naszym.

W.: Amen.

Uroczysta chwila Chrztu św.

Celebrans zaprasza pierwszą z rodzin, aby podeszła do chrzcielnicy i prosi o powtórzenie imienia dziecka. Następnie zapytuje rodziców i chrzestnych:

C.: Czy chcecie, aby N. otrzymał(a) chrzest w wierze Kościoła, którą przed chwilą wspólnie wyznaliśmy?

i Ch.: Chcemy.

Wypada, aby dziecko trzymała do chrztu matka lub ojciec. Celebrans trzykrotnie polewa głowę dziecka i wymawia słowa:

N., ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Po chrzcie dziecka uczestnicy wypowiadają lub śpiewają aklamację: Chwała Ojcu i Synowi...

Następnie celebrans odmawia modlitwę i namaszcza Krzyżmem św. każde dziecko na szczycie głowy.

Potem każde dziecko otrzymuje białą szatę, inny kolor nie jest dozwolony. Jest wskazane, aby taką szatę przyniosły same rodziny. Przed nałożeniem szat, celebrans mówi:

N.N. staliście się nowym stworzeniem i przyoblekliście się w Chrystusa, dlatego otrzymujecie białą szatę. Niech wasi bliscy słowem i przykładem pomagają wam zachować godność dzieci Bożych nieskalaną aż po życie wieczne. W.: Amen.

Przed wręczeniem zapalanej świecy, celebrans bierze paschał i mówi:

Przyjmijcie światło Chrystusa.

Następnie przedstawiciel każdej rodziny (chrzestny), zapala świecę swego dziecka od paschału. Potem celebrans mówi:

Podtrzymywanie tego światła powierza się wam, rodzice i chrzestni, aby wasze dzieci, oświecone przez Chrystusa, postępowały zawsze jak dzieci światłości, a trwając w wierze, mogły wyjść na spotkanie przychodzącego Pana razem z wszystkimi Świętymi w niebie.

Zakończenie obrzędu

Obrzęd zakończenia odbywa się przed głównym ołtarzem. W drodze od chrzcielnicy śpiewa się pieśń. Po kilku słowach wstępnych celebransa, wszyscy odmawiają: Ojcze nasz, któryś jest w niebie...

Więcej informacji nt sakramentu chrztu można uzyskać czytając:

Katechizm Kościoła Katolickiego

<http://www.katechizm.opoka.org.pl/rkkkII-2-1.htm>

Katechizm Kościoła Katolickiego pkt. 1210-1284.

Kodeks Prawa Kanonicznego Tytuł II-SAKRAMENT BIERZMOWANIA (Kan. 879-896)

http://www.intratext.com/IXT/POL0025/_P24.HTM

Księga IV „Uświęcające zadania Kościoła; część I „Chrzest”; kan. 849-878.

Link do pdf fragmentu